

[Udenrigsministeren.]

af eksperter udpeget af PRG. Røde Kors-Komiteen vil handle i overensstemmelse med indstillingen i flertallet af de modtagne svar.

Fra dansk side vil henvendelsen fra Den Internationale Røde Kors-Komité blive besvaret med en henvisning til, at den danske regerings stilling til spørgsmålet om PRGs deltagelse i Lucerne-konferencen ligger på linie med vor holdning til PRGs deltagelse i diplomatkonferencen. Det vil i denne forbindelse blive tilføjet, at Danmark på diplomatkonferencens første session — i lighed med de andre nordiske lande — afstod ved afstemningen om PRGs deltagelse i konferencen som stat, og at det i en dansk stemmeforklaring blev fremhævet, at en sådan afståelse ikke indebar nogen ændring af den danske regerings anerkendelsespolitik, der var baseret på sædvanlige folkeretlige principper. I overensstemmelse hermed anerkendte Danmark regeringen i Republikken Vietnam. Den danske regering, hed det videre i stemmeforklaringen, anså det imidlertid i lyset af diplomatkonferencens humanitære formål for væsentligt, at de, der havde særlige interesser eller erfaringer i de emner, der var til behandling på konferencen, skulle have adgang til at deltage i den under en passende form.

Af *Winnie Russell* (S) til justitsministeren (15. juli 1974):

„Vil ministeren fremme udvalgsarbejdet vedrørende spørgsmålet om erstatning af statsmidler til ofre for forbrydelser, således at der allerede i den kommende folketings-samling kan fremsættes forslag herom?“
(Spm. nr. 324).

Begrundelse.

Den 6. juni 1973 vedtog folketingset enstemmigt et forslag, der opfordrede den daværende regering til at nedsætte et udvalg, der skulle udarbejde lovforslag om erstatning af statsmidler til ofre for forbrydelser. Forslaget blev fremsat af venstre, konservative og radikale i forening, og ordføreren for forslagsstillerne, folketingsmedlem fru Nathalie Lind, begrundede bl. a. forslaget med:

„Inden for dansk kriminalpolitik har man

hidtil i praksis hovedsagelig koncentreret interessen om gerningsmandens forhold. Ofrets stilling har man ikke viet samme opmærksomhed.

Formelt har ofret efter dansk ret krav på erstatning fra gerningsmanden og kan på de i retsplejelovens § 991 ff angivne betingelser på begæring få sit krav behandlet under straffesagen. Men reel mulighed for at få tabet erstattet har ofret sjældent. Hvis gerningsmanden ikke findes eller ikke er i stand til at betale den idømte erstatning, er ofret ofte lige så dårligt stillet, som hvis han ikke havde krav på erstatning.“

På baggrund af den stigende volds kriminalitet, som rammer sagesløse ofre i flæng, uden at de stadig i dag har mulighed for at få erstatning, ville det være betryggende, om justitsministeren ville fremme hele udvalgsarbejdet omkring dette spørgsmål og de dermed forbundne problemer, som folketingsmedlem fru Nathalie Lind bl. a. påpegede i den ovenfor nævnte begrundelse for det dengang vedtagne beslutningsforslag.

Justitsminister *Nathalie Linds* svar (22. juli 1974):

Som det jo fremgår af den skriftlige begrundelse for fru Winnie Russells spørgsmål, var jeg ordfører for de repræsentanter for de daværende oppositionspartier, der i februar 1973 stillede forslag til folketingsbeslutning om at opfordre regeringen til at lade udarbejde lovforslag om erstatning af statsmidler til ofre for forbrydelser. Jeg behøver vist derfor ikke at understrege, at dette spørgsmål har min store interesse. Forslaget resulterede i folketingsbeslutningen af 6. juni 1973, og justitsministeriet har derefter nedsat et udvalg med højesteretsdommer Henrik Urne som formand. Udvalgets kommissorium, som folketingsretsudvalg har tilsluttet sig, angiver en række komplicerede spørgsmål, som udvalget skal tage stilling til. Udvalget skal således — ud over at overveje, om en statslig erstatningsordning er ønskelig — tage stilling til afgrænsningen af den kreds af forbrydelser, der skal være omfattet af ordningen, og om denne skal gælde både person- og tingsskade og både økonomisk og ikke-økonomisk skade. Udvalget skal endvidere overveje forholdet mellem en eventuel erstatningsordning og eksisterende forsikringsordninger og sociale